

ACCOMMODATING A TRAVELLING LIFE

A JOURNEY BACK HOME SUPPORTING PEERS

W tej edycji:

01 Projekt ATL kończy się spotkaniem we Florencji i oddaniem głosu rówieśnikom wspierającym przeszkolonym w ramach projektu

04 Rezultaty projektu

Zdjęcie: Priscilla Du Preez / Unsplash

Odwiedź naszą stronę internetową: www.atl-project.eu

Projekt ATL kończy się spotkaniem we Florencji i oddaniem głosu rówieśnikom wspierającym przeszkolonym w ramach projektu

Ostatnie międzynarodowe spotkanie uczestników projektu ATL odbyło się we Florencji w dniach 27 i 28 października. Dwa dni pełne wrażeń, za które serdecznie dziękujemy naszym włoskim partnerom, bo naprawdę odkryli przed nami niewidoczną stronę miasta. Miasta pełnego sztuki, historii, codziennie odwiedzanego przez tysiące turystów, gdzie wiele organizacji codziennie ciężko pracuje, aby wesprzeć licznych bezdomnych i bezbronnych mieszkańców.

Poza regularnymi posiedzeniami mającymi na celu sfinalizowanie, ocenę projektu i zbadanie potencjalnych dróg kontynuacji, zespół miał okazję odwiedzić niektóre ze wspomnianych organizacji, poznać innowacyjne programy integracyjne, zapoznać się z pracą uliczną rówieśników i wziąć udział w końcowej konferencji zorganizowanej przez SMES Italia w celu zaprezentowania projektu i jego wyników włoskim interesariuszom.

Pierwszy przystanek: Dzienny Pobyt La Fenice, gdzie świadczona jest wszechstronna pomoc osobom bezdomnym i innym znajdującym się w trudnej sytuacji. Osoby te mogą uzyskać dostęp do tych usług poprzez „rozmowę pierwszego kontaktu” oraz wydanie karty wstępu, poprzez rejestrację lub przyjęcie doraźne. Ośrodek oferuje zaspokojenie podstawowych potrzeb (prysznic, pranie) ale także wsparcie psychiatryczne i psychologiczne.

Partnerzy projektu ATL
odwiedzają Albergo Popolare
z Florencji

Po piętnastu minutach spaceru dotarliśmy do Progetto Arcobaleno, które oferuje schronienie, poradnictwo prawne, programy ochronne, szkolenia zawodowe i doradztwo w zakresie zatrudnienia. Centrum otwarte non-stop oferuje zakwaterowanie, pomoc w skorzystaniu z usług zewnętrznych, specjalistyczną pomoc dla narkomanów i ofiar handlu ludźmi, kursy językowe i szkolenia zawodowe. Odbywa się tu również wiele działań kulturalnych, takich jak odczyty i prelekcje na interesujące tematy, które przyciągają mieszkańców schroniska, przyczyniając się do odzyskiwania przez nich poczucia własnej wartości i postępu na drodze do godnego życia.

Kończymy w Centrum Java. Jest to usługa zlokalizowana w sercu miasta i czynna do późnych godzin nocnych, której celem jest stworzenie bezpiecznej przestrzeni pierwszego kontaktu z osobami uzależnionymi od narkotyków lub borykającymi się z innymi problemami. Centrum dysponuje zespołem streetworkerskim, w którym obecnie pracuje rówieśnik wspierający przeszkolony w ramach projektu ATL. Współuczestniczy w tworzeniu pomostów między ludźmi w potrzebie a oferowanym wsparciem. Zespół współpracuje z organizacją medyczną świadczącą usługi zdrowotne w powiązaniu z publiczną służbą zdrowia. Ta sieć oferuje usługi wysokiej jakości.

Dzień zakończył się jeszcze jednym doświadczeniem. Włoscy koledzy zorganizowali dla nas wizytę z AMIR, stowarzyszeniu archeologów, którzy zainicjowali program, w ramach którego uchodźcy i migranci są szkoleni jako przewodnicy muzealni. Mieliśmy przyjemność być oprowadzani przez takiego przewodnika po Museo degli Innocenti.

28 października odbyła się końcowa międzynarodowa konferencja projektu. SMES Italia zorganizowała znakomitą konferencję, w której udział wzięli profesjonaliści z branży, a także władze i decydenci. Mieliśmy okazję wysłuchać opowieści trzech osób, które uczestniczyły w szkoleniu ATL i które obecnie współpracują jako rówieśnicy wspierający. Opowiedzieli, co skłoniło ich do wzięcia udziału w projekcie i jak się czuli w trakcie i po szkoleniu. Poniżej kilka cytatów jednego z nich, Francesco:

Międzynarodowa konferencja projektu ATL we Florencji

" Nie było mi łatwo wejść w rolę rówieśnika, być może dlatego, że kiedy stawiasz czoła nowym rzeczom w życiu, zwykle się boisz, że nie jesteś w stanie tego zrobić. Miałem krytyczne momenty zarówno podczas szkolenia, jak i stażu. Najbardziej bałem się, że zagram coś fałszywego, obiecując wyjście z sytuacji, która sama w sobie jest bardzo trudna: pomoc społeczna nie stwarza wielkich możliwości wyjścia z bezdomności. Mogę to stwierdzić z własnego doświadczenia."

" Zasadniczo wierzę, że jeśli dana osoba może, nawet przez zaledwie 5 minut w swoim codziennym życiu, wśród tysiąca przeszkód, z którymi musi się zmierzyć, zapomni o trudnościach i poczuje się wysłuchana, może to coś zmienić, być ulgą i małym zwycięstwem dla rówieśnika."

" Jako wspierający rówieśnicy musimy starać się podchodzić do usługobiorców z życzliwością i otwartością, uwzględniając różne czynniki, które mogły mieć wpływ na bezdomność danej osoby; być w stanie zidentyfikować trudności, przez które przechodzą te osoby, nie zapominając, że wiele czynników może determinować tę sytuację i że nikt w naszym społeczeństwie nie jest zabezpieczony przed bezdomnością."

" Ważne jest, aby wsparcie rówieśnicze odbywało się zawsze poprzez próbę przekształcenia osób otrzymujących wsparcie w bohaterów ich własnej drogi zdrowienia i przez zadbanie o to, by oni sami odzyskiwali kontrolę nad swoim życiem."

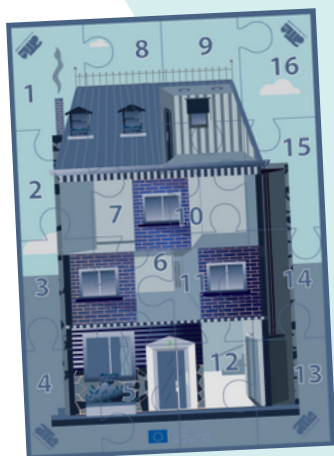
Rezultaty projektu

Po ponad dwóch latach współpracy (2020-2022), choć okres ten skomplikowała pandemia, zespół projektowy pomyślnie zakończył swoje działania i osiągnął oczekiwane rezultaty. Projekt był koordynowany przez Fundację INTRAS (Hiszpania), a partnerami było 5 innych organizacji: Restorative Justice for All International Institute (Wielka Brytania), Caritas Archidiecezji Warszawskiej (Polska), SMES Italia - Mental Health and Social Exclusion (Włochy), Helsingin Diakonissalaitoksen Saatio SR (Finlandia), Towarzystwo Psychiatrii Społecznej P. Sakellaropoulos (Grecja).

Materiały szkoleniowe zostały wspólnie opracowane przez multidyscyplinarny zespół składający się z profesjonalistów z organizacji partnerskich (psycholodzy, pracownicy socjalni, pedagodzy, pielęgniarki, kierownicy projektów). Opracowano podręcznik trenerski do szkolenia profesjonalistów w zakresie wsparcia rówieśniczego i wprowadzania tego wsparcia do praktyki organizacji. Opracowano program szkoleniowy dla przyszłych rówieśników instruujący profesjonalistów, jak szkolić osoby z doświadczeniem bezdomności. Opracowano podręcznik dla przyszłych rówieśników wspierających jako dodatkową pomoc wsparcia podczas sesji szkoleniowych.

Dodatkowo stworzona została „poważna gra” – narzędzie sprzyjające przyswajaniu treści szkoleniowych i praktykowaniu ich w bezpiecznym środowisku. Poważna gra ma swoją wersję planszową i wirtualną.

W celu przetestowania materiałów szkoleniowych w 5 krajach europejskich (Hiszpania, Grecja, Włochy, Polska, Finlandia) przeprowadzono stosowne szkolenia. W sumie przeszkolono 87 profesjonalistów i 52 osoby wspierające. Efekty działań szkoleniowych są bardzo pozytywne, zwłaszcza że osoby bezdomne, które wzięły w nich udział, podkreślają niezmiennie, jak było motywujące i jaką nadzieją ich natchnęło na świadczenie pomocy innym ludziom w podobnej sytuacji. Profesjoniści i rówieśnicy z różnych krajów – południa, północy, wschodu i zachodu Europy - wymienili wiele doświadczeń. We wszystkich krajach partnerów odbyły się wydarzenia upowszechniające rezultaty projektu. Wzajemne zbliżenie obywateli Europy to istota każdego programu Erasmus+.

Dzięki projektowi ATL możliwe stało się zaoferowanie osobom z doświadczeniem bezdomności szansy na szkolenie i wykorzystanie własnego doświadczenia życiowego. Szkolenie pozwoliło im poprawić szereg osobistych kompetencji niezbędnych do wspierania rówieśników w drodze do powrotu do zdrowia. Tym samym poprawiło też ich własne szanse na zatrudnienie.

Wyniki projektu i ustalenia wynikające z pilotażu mogą być wykorzystane jako uzasadniony praktyką argument do lobbowania na rzecz włączenia rówieśników wspierających do prac nad kształtowaniem polityk społecznych dotyczących bezdomności, do tworzenia usług lepiej odpowiadających potrzebom i rzeczywistości. Materiały projektowe dostarczają kompleksowej metodologii włączania pracowników rówieśniczych na zasadzie sprawiedliwego i skutecznego uczestnictwa w zatrudnieniu. Dzięki temu projektowi mamy podstawy sądzić, że może to poprawić efektywność i ciągłość usług na rzecz osób bezdomnych.

Wszystkie materiały szkoleniowe są dostępne na stronie internetowej projektu. Profesjoniści pracujący w tym sektorze mogą je wykorzystywać do szkolenia tak siebie, jak przyszłych rówieśników.

Partnerzy projektu

CARITAS
ARCHIDIECEZJI WARSZAWSKIEJ

Society of Social Psychiatry
P. Sakellaropoulos

**Deaconess
Foundation**

Kliknij na logo, aby przeczytać więcej

Więcej informacji można uzyskać poprzez kontakt z **cer@intras.es**

Cofinanciado por el
programa Erasmus+
de la Unión Europea

"Wsparcie Komisji Europejskiej dla przygotowania tej publikacji nie stanowi poparcia dla jej treści, która odzwierciedla jedynie poglądy autorów, a Komisja nie ponosi odpowiedzialności za jakiekolwiek wykorzystanie zawartych w niej informacji".